

HELSINGBORGS
TINGSRÄTT
Avdelning 3

DOM
2018-01-15
Meddelad i
Helsingborg

Mål nr
T 2672-17

PARTER

Kärande

Staten genom Polismyndigheten i Skåne, 202100-0076
205 90 Malmö

Ombud: Jur.kand. Pavel Teplykh
Kammarkollegiet, Advokafiskalsenhet
Box 2218
103 15 Stockholm

Svarande

Mats Lennart JÖRGEN Folkesson, 19590210-3539
Önnarpsvägen 37
269 73 Förslöv

DOMSLUT

1. Käromålet ogillas.
  2. Polismyndigheten i Skåne ska ersätta Jörgen Folkessons rättegångskostnader med 240 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från denna dag tills betalning sker.
-

Dok.Id 727085

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 712 251 07 Helsingborg	Konsul Perssons plats 1	042-19 97 00 E-post: helsingborgs.tingsratt@dom.se www.helsingborgstingsratt.domstol.se	042-19 88 00	måndag – fredag 08:00–16:00

BAKGRUND

Den 27 april 2010 förelade Länsstyrelsen i Skåne län Jörgen Folkesson att endast hålla 66 hästar och vintertid endast på fastigheten Ängelsbäck 45:1 enligt Jörgen Folkessons § 16-tillstånd. I samma föreläggande krävdes att Jörgen Folkesson skulle hålla hagmarker fria från skaderisker. Den 12 juli 2011 förelade länsstyrelsen Jörgen Folkesson vid vite att endast hålla 66 hästar, att hålla hagmarker fria från skaderisker och att se till att samtliga hästar som han höll eller förvarade erbjöds skydd för väder och vind.

Den 12 mars 2012 beslutade länsstyrelsen med stöd av 31 § djurskyddslagen (1988:534) att samtliga hästar, utöver de 66 hästar som Jörgen Folkesson hade tillstånd att hålla, skulle omhändertas genom Polismyndighetens försorg. Länsstyrelsen beslutade också att samtliga omhändertagna hästar i första hand skulle säljas, i andra hand omplaceras, och i sista hand avlivas. Beslutet gällde omedelbart. Beslutet verkställdes den 14 mars 2012 genom att 41 hästar omhändertogs. 36 av dessa hästar var uppstallade från omhändertagandet fram till dess att de såldes vid auktion den 7 juni 2012 som inbringade sammanlagt 490 759 kr. Fyra av de omhändertagna hästarna återlämnades till en annan djurägare den 23 mars 2012. En av de omhändertagna hästarna återlämnades till en annan djurägare den 31 mars 2012.

Polismyndigheten skickade den 26 november 2012 en faktura om 514 287 kr för kostnaderna som uppkommit på grund av omhändertagandet, med förfallodag den 26 december 2012, till Jörgen Folkesson. Intäkterna från auktionen hade avräknats från kostnaderna för omhändertagandet. Sedan Jörgen Folkesson framfört synpunkter på fakturerat belopp sattes beloppet ned med 2 613 kr. Jörgen Folkesson betalade inte fakturan och ärendet lämnades över till Kammarkollegiet som den 24 januari 2013 skickade ett inkassokrav. Jörgen Folkesson bestred betalningsansvar. Genom dom den 14 december 2012 avslog förvaltningsrätten Jörgen Folkessons överklagande av länsstyrelsens beslut.

Den 23 februari 2015 beslutade länsstyrelsen att meddela Jörgen Folkesson förbud att ta hand om och skaffa djur. I beslutet angavs att Jörgen Folkesson snarast, dock senast en månad efter att han tagit del av beslutet, skulle göra sig av med djur som han ägde eller hade hand om. Enligt beslutet skulle också samtliga hästar som Jörgen Folkesson ägde eller höll omhändertags samt i första hand säljas, i andra hand omplaceras och i sista hand avlivas. Beslutet gällde omedelbart. Den 26 februari 2015 omhändertogs sju hästar. Dessa var uppstallade till den 5 maj 2015 då de återlämnades till annan djurägare. Den 4 mars 2015 omhändertogs 16 hästar. Dessa hästar var uppstallade fram till den 27 mars 2015 då de återlämnades till annan djurägare.

Genom dom den 29 maj 2015 avslog förvaltningsrätten Jörgen Folkessons överklagande av länsstyrelsens beslut. Kammarrätten och Högsta förvaltningsdomstolen meddelade inte prövningstillstånd.

Den 2 november 2016 skickade Polismyndigheten en faktura för omhändertagandet med förfalldatum den 2 december 2016 till Jörgen Folkesson. Eftersom Jörgen Folkesson inte betalade lämnades ärendet över till Kammarkollegiet som den 30 januari 2017 skickade ett inkassokrav. Jörgen Folkesson bestred betalningsansvar.

Mellan parterna är ostridigt att Polismyndigheten haft påstådda kostnader för omhändertagandena. Frågan i målet är om Jörgen Folkesson slutligen bör stå för dessa kostnader.

PARTERNAS STÅNDPUNKTER

Yrkanden och inställning

Staten genom Polismyndigheten

Staten genom Polismyndigheten (nedan Polismyndigheten) har yrkat att tingsrätten förpliktar Jörgen Folkesson att till staten genast betala

- 511 674 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 december 2012 till dess betalning sker,

- 303 534 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 2 december 2016 till dess betalning sker,
- 340 kr för inkassokostnad, samt
- 2 800 kr för tilläggsavgift.

Vidare har Polismyndigheten yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Jörgen Folkesson

Jörgen Folkesson har bestritt yrkandena. Endast sättet att beräkna ränta har vitsordats. Vidare har Jörgen Folkesson yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Grunder

Polismyndighetens talan

Polismyndigheten har som grund för sin talan anfört följande. Av 35 § djurskyddslagen framgår att kostnader som har uppkommit på grund av åtgärder enligt 31 eller 32 §§ samma lag får förskottas av allmänna medel. Vidare framgår att om ett djur har omhändertagits enligt 31 eller 32 §§ ska kostnaden slutligt betalas av den mot vilken åtgärden riktas om det inte finns särskilda skäl till annat. De i målet aktuella åtgärderna enligt 31 § djurskyddslagen har riktats mot Jörgen Folkesson. Det saknas skäl att medge undantag från betalningsskyldigheten. Kostnaden för omhändertagandena ska därför slutligt betalas av Jörgen Folkesson. Jörgen Folkesson har fakturerats för omhändertagandena men betalning har inte erlagts. Inkassokostnaden om 340 kr ska betalas av Jörgen Folkesson enligt 3 § lagen (1981:739) om ersättning för inkassokostnad m.m.

Jörgen Folkessons inställning

De hästar som omhändertogs med stöd av länsstyrelsens beslut den 12 mars 2012 (det första omhändertagandet) har vanskötts under inackorderingen hos Polismyndighetens underleverantör, Djurambulansen Skåne. Vanskötseln under omhändertagandet och

sättet som auktionen anordnades på har resulterat i att hästarna såldes till ett onormalt lågt pris.

De hästar som omhändertogs med stöd av länsstyrelsens beslut den 23 februari 2015 (det andra omhändertagandet) var Jörgen Folkesson varken djurhållare eller ägare för, varför omhändertagandet var felaktigt. Dessutom framgår av länsstyrelsens beslut att han snarast, dock senast en månad efter att han tagit del av beslutet, skulle göra sig av med de djur som han ägde eller hade hand om. Omhändertagande av djuren skedde dock redan den 26 februari 2015 respektive den 4 mars 2015.

Vidare är de yrkade beloppen avseende båda omhändertagandena oskäligt höga eftersom Djurambulansen Skåne tagit ut ett överpris som de inte haft rätt till och tagit betalt för åtgärder, såsom verkning av hovar, som inte har utförts.

Sammantaget föreligger således sådana särskilda skäl att Jörgen Folkesson ska befrias från betalningsansvar för kostnaderna i samband med omhändertagandena av hästarna.

UTVECKLING AV PARTERNAS STÅNDPUNKTER

Polismyndigheten

Till utveckling av talan har Polismyndigheten anfört i huvudsak följande.

Kostnaderna i samband med det första omhändertagandet den 14 mars 2012 uppgick till totalt 1 005 046 kr. Mot detta belopp har avräknats dels vad försäljningen av hästarna inbringade vid auktionen (490 759 kr), dels en kreditering om 2 613 kr efter invändning av Jörgen Folkesson angående hovslagningen. Den kostnad som Jörgen Folkesson ska ersätta uppgår därför till 511 674 kr. Polismyndigheten känner inte till att hästarna fått undermålig vård och skötsel under den tid de omhändertogs av Djurambulansen Skåne. Även om Jörgen Folkessons påståenden skulle gå att styrka helt eller delvis innebär detta inte att Jörgen Folkessons betalningsskyldighet gentemot Polismyndigheten påverkas därav. Jörgen Folkessons underlåtenhet att följa de

restriktioner som ålagts honom gällande antalet hästar han fick sköta har föranlett att det allmänna varit tvunget att omhänderta hästar med kostnader för det allmänna som följd.

Länsstyrelsens beslut den 23 februari 2015 (det andra omhändertagandet) avsåg samtliga hästar som Jörgen Folkesson höll eller ägde. Vid tidpunkten för beslutet stod det klart att Jörgen Folkesson ägde hästarna. Beslutet om att hästarna skulle omhändertas grundades dock på att Jörgen Folkesson antingen höll eller ägde hästarna. Jörgen Folkesson var alltså djurhållare. Jörgen Folkesson överlät hästarna i samband med omhändertagandet men vid verkställighet av beslutet den 26 februari och den 5 mars 2015 var det oklart vem som ägde hästarna. Sedan det efter utredning konstaterats att Jörgen Folkesson inte var ägare till hästarna har samtliga hästar som omhändertagits den 26 februari och den 5 mars 2016 återlämnats till annan ägare. Staten genom Polismyndigheten har med anledning av omhändertagandena haft kostnader uppgående till 303 534 kr. Dessa kostnader innefattar transporter, inackordering, veterinärkostnader och hovslagning.

Jörgen Folkesson

Jörgen Folkesson har till utveckling av sin talan anfört följande.

Den 14 mars 2012 omhändertogs 41 hästar från Jörgen Folkessons stuteri och omkringliggande hagar. Redan vid omhändertagandet förklarade han för polisen att de fem hästar som sedermera återlämnades till andra ägare inte var hans. De fem hästarna omhändertogs ändå. Hästarna hämtades av Djurambulansen Skåne, som sedan ansvarade för hästarnas skötsel. I samband med omhändertagandet besiktigades hästarna utan anmärkning, vilket framgår av det förrättningsunderlag som veterinären utfärdat. Hästarna var följaktligen i gott skick vid tidpunkten för omhändertagandet.

Länsstyrelsens beslut om omhändertagande hade endast med § 16-intyget att göra. Orsaken till länsstyrelsens beslut om omhändertaganden är det § 16-tillstånd som

kommunen utfärdade den 30 december 2008 kommit att innehålla ett fel eftersom en ligghall var belägen på en separat fastighetsbeteckning. I länsstyrelsens beslut har antecknats att det saknas ligghall och att det har funnits skaderisker i hagarna. Det finns ingen dokumentation om att någon av de hästar som han höll var skadade, sjuka eller avmagrade under den tid som de fanns hos honom.

Under Djurambulansen Skånes skötsel hölls hästarna i två flockar med cirka 0,75 hektar i varje hage. Det var endast ca fem meter mellan hagarna. Den trånga ytan ledde, i framförallt hingstflocken, till omfattande bit- och sparkskador. Vidare var utfordringen av hästarna bristfällig, bl.a. eftersom inget kraftfoder gavs och det endast fanns en ensilagebal per hage. Detta ledde till att hästar av lägre rang inte fick tillräckligt med mat. Ett flertal hästar fick kraftiga lusangrepp som inte behandlades. Djurambulansen Skåne har inte heller utfört erforderlig hovvård.

När hästarna såldes vid auktionen var de inte friska. Djurambulansen Skånes dåliga skötsel av hästarna resulterade i att de var i dåligt skick vid auktionen, vilket medförde ett onormalt lågt pris vid försäljningen. Försäljningspriset påverkades också av att auktionen genomfördes på ett undermåligt sätt. Att Djurambulansen Skånes djurhållning var dålig framgår också av att man vid auktionen skiljde ett föl från sin mamma utan avvänjning. På auktionen såldes hästarna för ett snittpris om 14 000 kr. Vid tiden för försäljningen uppgick normalt försäljningspris till ca 45 000 kr per häst

När hästarna omhändertogs var de friska och oskadade. Det är inte rimligt att han ska ersätta staten för kostnader som orsakats av att hästarna skadats under Polismyndighetens förvaring.

Djurambulansen Skåne har dessutom tagit mer betalt för omhändertagandet än vad de haft rätt till. Djurambulansen har fakturerat för hovvård som inte har blivit utförd. En stor del av fakturorna avser vidare veterinärkostnader som dels saknar närmare specifikation, dels varit föranledda av den undermåliga hanteringen av hästarna. Han bör vidare inte åläggas betalningsskyldighet för passkostnader. Han ville lämna över

passen för hästarna till Polismyndigheten men fick beskedet att de skulle hämtas senare.

Sammantaget har hästarna efter omhändertagandet varit föremål för dålig skötsel. Den dåliga skötseln, undermåliga auktionen och Djurambulansen Skånes höga pris för omhändertagandet innebär en merkostnad som Jörgen Folkesson inte ska behöva bära.

De hästar som omhändertogs med stöd av länsstyrelsens beslut den 23 februari 2015 var han varken djurhållare eller ägare till. Av beslutet framgår dessutom att han hade en månad efter delgivning av beslutet på sig att göra sig av med djuren. När han fick del av beslutet överlät han hästarna och köpen godkändes av länsveterinären och polisen den 25 februari 2015. Hästarna flyttades från hans fastigheter och efter försäljningen förfogade han inte över några av hästarna. Det finns dessutom anledning att ifrågasätta de kostnader som är hänförliga till det andra omhändertagandet. Av fakturan från Djurambulansen Skåne framgår att veterinärkostnaderna uppgått till 48 303 kr. Det ingivna underlaget innehåller endast veterinärsfakturor om knappt 19 000 kr. En av fakturorna avser lastning, sedering för transport av tre hästar och behandling av en ko från ett dödsbo i Vanstad. Det kan ifrågasättas varför han skulle vara ersättningsskyldig för den fakturan.¹ I underlaget finns också fakturor avseende westernridning. Det framgår inte på vilket sätt kostnaderna är hänförliga till omhändertagandet och ärendenumret stämmer inte. Djurambulansen har vidare tagit betalt för hovslagare med 15 900 kr. Det ifrågasätts om någon verkning av hovar blivit utförd under omhändertagandet. Vidare ifrågasätts rimligheten av att han ska vara ersättningsskyldig för transportkostnader för återlämnade av hästar som felaktigt omhändertagits.

---

¹ Polismyndigheten har efter denna invändning avstått från att kräva ersättning för den ifrågavarande fakturan och satt ned sitt yrkande med 5 758 kr.

BEVISNINGEN

Polismyndigheten har åberopat fakturor och fakturaunderlag samt inkassokrav.

Jörgen Folkesson har åberopat förrättningsunderlag från distriktsveterinärerna, skötselavtal avseende hästar och avtal avseende försäljning av hästar. Jörgen Folkesson har åberopat förhör med sig själv unders sanningsförsäkran. På Jörgen Folkessons begäran har hållits vittnesförhör med Johanna Sällberg, Helena Karls och Annie Källoff.

Vid förhören har bl.a. följande framkommit.

Jörgen Folkesson: Han har bedrivit hästavel med connemaraponnys i 42 år. Han försöker att ha hästarna så naturligt som möjligt. Sommartid höll han hästarna på marker om 150 hektar och vintertid på marker om 20-25 hektar. Hästarna hölls i flockar med unghingstar för sig med en äldre häst som flockledare. Hagarna var väl tilltagna och det fanns naturliga skydd för väder och vind i form av enebackar. Detta gjorde att hästarna inte använde ligghallarna. Under en hel vinter kanske hästarna vistades i ligghallarna under en eller två dagar. När hästarna själv fick välja stod de utanför ligghallarna. Han påtalade för länsstyrelsen att hästarna var friska och klarade sig bra utan ligghallar. Under åren har han haft väldigt friska hästar. De har haft fri tillgång till mat. I normalfallet fick hästarna kraftfoder en gång om dagen. Han såg hur Djurambulansen höll hästarna när han följde med ägaren för att hämta fyra av de hästar som felaktigt hade omhändertagits vid det första omhändertagandet. Djurambulansen höll hästarna i små hagar. Det var sammanlagt ca 1,5 hektar som var uppdelat på två hagar. På den ena sidan hölls hingstar och i den andra hölls ston. Det krävs ett mycket större område för att förvara hästar. Hingstar och ston behöver också hållas väl åtskilda för att det inte ska bli skador. En ensilagebal låg tippad vid staketet så 22 hästar kunde få tillgång till halva balen. Att släppa 15-16 hingstar nära en flock ston leder till slagsmål, vilket också framgår av hästarnas skick vid auktionen och av de veterinärfakturor som Polismyndigheten åberopat. När de lastade de fyra hästarna var det inget fel på dem. De var fullt friska och hade inga löss eller hovskador. Auktionen där

hästarna såldes var en stor fars. Hästarna var instängda i boxar med hingstar och ston om vartannat. Hästarna var stressade eller apatiska av bedövningsmedel. Det var också ont om vatten. När hästar säljs på auktion kan priset bli lägre än vid annan försäljning. Vid den här auktionen blev dock priserna mycket lägre på grund av hästarnas dåliga skick. Vid tiden för auktionen sålde han föl för ca 20 000 kr och vuxna hästar för mellan 40 000 kr och 50 000 kr. Det andra beslutet om omhändertagande meddelades den 23 februari 2015. Han fick del av beslutet den 24 februari 2015. Enligt beslutet hade han en månad på sig att göra sig av med samtliga djur. Han avyttrade samtliga hästar dagen efter. Han fick ett försäljningsstall att ta hand om samtliga hästar som han höll. Polisen och länsstyrelsen var på plats, men sedan försäljningen hade godkänts avbröts omhändertagandet. Polismyndigheten var också på plats dagen efter och kontrollerade att samtliga hästar hade flyttats från hans fastighet. Djurambulansen började då bedriva egen spaning och omhändertog sedan sju av de hästar som hade överlåtits. De sju hästarna som omhändertogs den 26 februari 2015 var sålda till Catarina Eliasson den 14 februari 2015. Tio dagar senare dök Djurambulansen upp igen tillsammans med polisen och omhändertog de hästar som hölls i Stall Kuskahus hagar. De 16 hästar som omhändertogs den 4 mars 2015 var överlåtna till Sven Inge Eriksson den 25 februari 2015. Hästarna kördes till Silvåkra gård. Han blev inte kontaktad av polisen. Det var Sven Inge Eriksson och Katarina Eliasson som fick kämpa för att få tillbaka hästarna. Plötsligt återlämnades hästarna till Sven Inge Eriksson och Katarina Eliasson. Den här gången var hästarna i gott skick när de kom tillbaka. Någon hovvård hade dock inte utförts och hästarna fick därför verkas direkt när de hade återlämnats. Trots att någon hovvård inte utförts vill Polismyndigheten ha betalt för hovvård.

Johanna Sällberg: Hon har jobbat med hästar i 20 år som uppfödare och tränare. Hon har suttit med i det svenska connemarasällskapet som avelsexpert och har arbetat särskilt mycket med connemarasen. Vid auktionen var samtliga hästar i dåligt skick. De hade stora sår och i stort sätt alla hästar var i underhull. De var först tveksamma till om de överhuvudtaget skulle köpa någon häst; hästarna var i otroligt dåligt skick. De köpte två hästar som transporterades hem till henne för att tas omhand innan de kunde

köras till ridskolan. Båda hästarna var mycket magra, hade ohyra och långa hovar. Ohyran hade man kunnat upptäcka om man någon gång under omhändertagandet hade lyft på hästens man. Ohyra är mycket enkelt att åtgärda. De gjorde ingen veterinärbesiktning när de kom hem med hästarna. De tog dit hovslagare och tog tag i ohyra som hästarna hade. Hästarna fick också fri tillgång till mat. Det var trevliga hästar och det var inget problem att verka dem och att sanera dem från ohyra. Enligt hennes uppfattning är det uteslutet att hästarna varit verkade de senaste tre månaderna. De har dokumenterat hästarnas skick och tidningen Hipson har skrivit en artikel om hur det kunde bli så dåligt när myndigheterna hade hand om hästarna. Det som är utmärkande för connemaraponnyer är att de är mycket lättskötta. Efter tre veckor hade hästarna normalt hull igen, vilket tyder på den urdåliga hanteringen hos myndigheten. Hon tror att de betalade ungefär 17 000 kr för vardera häst. Det dåliga skicket påverkade definitivt priset på hästarna. Hästarna hade inbringat minst det dubbla om de inte hade varit i så dåligt skick.

Helen Karls: Hon har arbetat som ridinstruktör på ridskolor i Varberg, Falkenberg och Botkyrka. Vidare har hon arbetat med unghästutbildning och plockat ut ponnyer till elitnivå i Sverige. Hon har god avelskunskap inom bl.a. connemarahästar och har bl.a. mycket kontakter på Irland, som är connemarahästarnas ursprung, och där sett hur man ska föda upp connemarahästar. Hon åkte till auktionen efter att hon sett ett upprop på facebook. Hon känner inte Jörgen Folkesson personligen men hon kände till honom eftersom han är respekterad inom hästbranschen. Det hade med tanke på Jörgen Folkessons fina avelsarbete varit oerhört tragiskt om hästarna hade gått till slakt. På auktionen såg det inte ut som det brukar på hästauktioner. Det såldes kokosbollar och från en högtalare på en jeep skralade dansbandsmusik. Hästarna stod uppställda i ett ridhus utan ventilation och det fanns ingen möjlighet att få se hästarna innan de skulle köpas. Hästarna fick köpas på låst box och man fick köpa häst efter nummer som inte heller stämde riktigt. Det var rörigt och djurhållningen var inte god. Genom galler till boxarna kunde man se att flera av hästarna var skadade. De hade köttår och någon häst hade dränage i halsen. Företrädare för Djurambulansen sa att hästarna hade gått lösa på varandra i ridhuset kvällen före auktionen. Det fanns inget vatten till hästarna,

gräs eller strö. Hon funderade på var hästarna hade hållits före auktionen. Det kändes inte rimligt att de hade varit i de hagar som fanns på platsen. Det var ingen godtagbar miljö som hästarna vistades i. Upprepade gånger pratade de med de ansvariga för auktionen och påtalade att hästarnas skick var uselt. De fick också hindra de ansvariga när de tänkte köra in jeepen i ridhuset för att förrätta auktionen därinne. Hästarnas skick var inte alls det hon hade förväntat sig. Enligt hennes uppfattning säljer man inte skadade djur. Direkt på plats togs en fölunge från sin mamma utan avvänjning. Hästarna var nervösa och rädda. En veterinär på plats gav lugnande medel. Det ville veterinären ha 500 kr svart för. Hästarna som de köpte hade löss och överkade hovar. Hästarnas hovar hade inte varit verkade på tre till fyra månader. De avmaskade hästarna direkt när de kom hem och under tre dygn vällde det ut olika typer av mask ur avföringen. Det tog tre månader innan hästarna var i skick. Hästarna således för priser under marknadspris. Marknadspris för en oriden connemaraponny i normalt skick ligger någonstans kring 55 000 kr till 60 000 kr.

Annie Källof: Hon har hållit på med hästar i hela sitt liv. När hon var 16 år gammal arbetade hon för Jörgen Folkesson under 2-3 år. Hon har också haft egna hästar. Sven Inge Eriksson frågade henne om hon kunde hjälpa till att se efter hästarna och att ge dem mat och vatten. Den 25 februari 2015 träffade de ett avtal om skötsel av hästarna. Hon gav hästarna mat och vatten samt såg efter dem. Hon förde journal över utfordringen. Hon var på auktionen där Jörgen Folkessons hästar såldes. Hon köpte också en häst. Hästarna var stressade och vid flera tillfällen påtalade hon för företrädare för Djurambulansen att hästarna inte hade vatten, men vad hon kunde se fick inte hästarna något vatten. Den hästen som hon köpte var inte mager men tunn. Hovarna var vanskötta och hästen hade löss.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Om ett djur omhändertas enligt 31 eller 32 §§ djurskyddslagen ska kostnaden slutligt betalas av den som åtgärden har riktats mot om det inte finns särskilda skäl till annat (35 § andra stycket djurskyddslagen). Av förarbetena till lagen framgår att det är

ägaren och den som på annan grund innehar eller förfogar över djuret som är ansvariga för att bestämmelserna i djurskyddslagen iakttas samt att skyldigheterna inte kan sträcka sig utöver den angivna kretsen. Vidare anges att vem eller vilka inom den angivna kretsen som ansvarar måste avgöras med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet (prop. 1987/88:93 s. 55). Huvudregeln är att den som var djurhållare vid omhändertagandet ska svara för kostnaderna (NJA 2015 s. 393).

Frågan gäller om det finns särskilda skäl enligt 35 § andra stycket djurskyddslagen att befria Jörgen Folkesson för kostnaderna för omhändertagandet av hästarna.

När det gäller det första omhändertagandet har Jörgen Folkesson gjort gällande att det med hänsyn till hur hästarna har hanterats under tiden de varit omhändertagna finns särskilda skäl att helt efterge hans skyldighet att ersätta staten för kostnaderna för omhändertagandet.

Varken lagtext eller förarbetena ger någon närmare vägledning i fråga om vad som kan utgöra särskilda skäl enligt 35 § djurskyddslagen att sätta ned betalningsskyldigheten. Som utgångspunkt gäller en presumtion för att kostnaderna har varit befogade. Om det står klart att ingripandet saknat grund bör djurhållaren befrias från skyldigheten att betala kostnaderna. Nedsättning kan också ske till den del kostnaderna är klart omotiverade eller orimligt höga. I vissa fall kan det finnas anledning att tillämpa undantaget när den enskilde oförskyllt har hamnat i en situation där ett omhändertagande har blivit nödvändigt. Undantaget för särskilda skäl får dock aldrig tillämpas så att djurhållaren kan tjäna ekonomiskt på att djuren blir omhändertagna. Djurhållaren ska därför i princip alltid betala åtminstone vad han eller hon har sparat in på omhändertagandet (NJA 2015 s. 393). Såväl sådana brister som innebär att djur skadas eller far illa under omhändertaget som att det finns anledning att ifrågasätta kostnaderna för omhändertagandet måste enligt tingsrättens bedömning kunna utgöra särskilda skäl för att helt eller delvis befria den enskilde från skyldigheten att ersätta staten för kostnaderna för omhändertagandet.

Omhändertagandet avsåg sammanlagt 41 hästar. Av dessa återlämnades fem hästar till annan djurägare. Det har inte gjorts gällande och framgår varken av länsstyrelsens beslut eller något annat underlag att hästarna var i dåligt skick när de omhändertogs. Det är tvärtom genom det åberopade förrättningsunderlaget från distriktsveterinären visat att samtliga 36 hästar vid respektive undersökningstillfälle, den 19 och 20 mars 2012, bedömdes som friska. Jörgen Folkesson har gjort gällande att hästarna vid tiden för auktionen var i dåligt skick och skadade. Jörgen Folkessons uppgifter om att hästarna under den period de var omhändertagna sköttes på ett sådant sätt att hästarna vid auktionen ca tre månader efter omhändertagandet var i dåligt skick stöds av vad vittnena Johanna Sällberg, Helena Karls och Annie Källof har berättat. Johanna Sällberg har berättat att samtliga hästar var i mycket dåligt skick vid auktionen. Johanna Sällberg har också berättat att i stort sett samtliga hästar var magra och i underhull samt att flera hästar hade stora sår. Helena Karls har berättat att flera av hästarna var skadade och hade köttisår. Johanna Sällberg, Helena Karls och Annie Källof har också berättat att de hästar som förvärvades vid auktionen hade ohyra och överkade hovar. Enligt Johanna Sällberg och Helena Karls hade de hästar som de tog hand om efter auktionen inte verkats under i vart fall de senaste tre månaderna. Att hästarna under den period de var omhändertagna inte skötts på ett ändamålsenligt sätt talar också de uppgifter som Jörgen Folkesson, Johanna Sällberg och Helena Karls lämnat om att hästarna såldes till underpris. Genom den åberopade bevisningen är visat att hästarna var i dåligt skick vid tiden för auktionen och att det dåliga skicket uppstått under den period som hästarna var omhändertagna. I enlighet med vad som anförts ovan anser tingsrätten att redan detta förhållande bör kunna ligga till grund för att Jörgen Folkesson helt eller delvis befrias från ersättningsskyldighet för omhändertagandet. Att Polismyndigheten inte haft kännedom om att djurvården eftersatts under omhändertagandet föranleder inte någon annan bedömning.

Som anförts ovan ska undantaget om särskilda skäl aldrig tillämpas på ett sådant sätt att djurhållaren kan tjäna ekonomiskt på att djuren blir omhändertagna. Djurhållaren ska därför i princip alltid betala åtminstone vad han eller hon har sparat in på omhändertagandet. Vid bedömningen av om Jörgen Folkesson ska ersätta Polis-

myndigheten för en del av kostnaden gör tingsrätten följande bedömning. Såväl Jörgen Folkesson som vittnena Johanna Sällberg och Helen Karls har berättat att hästarna såldes till priser långt under marknadsvärdet. Enligt de uppgifter som de har lämnat berodde de låga priserna på hästarnas dåliga skick och det sätt som auktionen anordnades på. Det är genom vad Jörgen Folkesson, Johanna Sällberg och Helen Karls har berättat visat att hästarnas skick ledde till att hästarna såldes till underpris. Det är rimligt att anta att en försäljning av friska hästar skulle ha lett till högre försäljningspris. Det är vanskligt att uppskatta vilket pris hästarna hade inbringat om de varit i gott skick. Det kan dock hållas för visst att intäkterna från försäljningen åtminstone kommit att motsvara de påstådda kostnaderna för omhändertagandet.

Därtill kommer att det finns anledning att ifrågasätta skäligheten av flera av de kostnader som Polismyndigheten anfört att man haft på grund av omhändertagandet. Ett flertal av fakturorna avser verkning av hovar. Jörgen Folkesson har ifrågasatt om det har skett någon verkning av hästarnas hovar. Johanna Sällberg, Helena Karls och Annie Källof har samtliga berättat att de hästar som de köpte vid auktionen inte hade fått hovarna verkade under i vart fall de senaste tre månaderna. Det finns mot bakgrund härav anledning att ifrågasätta om detta är en kostnad som Polismyndighetens underleverantör verkligen har haft. Någon bevisning som styrker att hästarna verkats under omhändertagandet har inte lagts fram. När det gäller kostnaderna som är hänförliga till hästpass har Jörgen Folkesson gjort gällande att han erbjudit sig att överlämna hästarnas pass, men att han aldrig blivit kontaktad av myndigheterna för att överlämna passen. Hans uppgifter i denna del står oemotsagda. Mot bakgrund av vad som anförts ovan om hästarnas skick finns slutligen också anledning att ifrågasätta rimligheten av att Jörgen Folkesson ska åläggas betalningsskyldighet för veterinärkostnader som föranletts av att djuren skadats under omhändertagandet.

Sammantaget innebär det anförda att det föreligger särskilda skäl att helt efterge Jörgen Folkessons skyldighet att ersätta staten för de kostnader som uppstått till följd av det första omhändertagandet.

Det andra omhändertagandet grundades på länsstyrelsens beslut av den 23 februari 2015. Enligt beslutet hade Jörgen Folkesson en månad från det att han fick del av beslutet på sig att göra sig av med samtliga hästar. Vid angivna förhållanden kan han inte rimligen åläggas betalningsskyldighet för kostnader hänförliga till omhändertaganden som verkställdes endast tre respektive nio dagar efter beslutet meddelades. Enligt tingsrättens bedömning föreligger det redan mot bakgrund av det anförda särskilda skäl mot att ålägga Jörgen Folkesson ersättningsskyldighet för kostnaderna hänförliga till det andra omhändertagandet. Att länsstyrelsen genom samma beslut förordnat om omhändertagande av hästarna samt att beslutet gällde omedelbart föranleder ingen annan bedömning. Vid angiven utgång saknas skäl att bedöma om kostnaderna för omhändertagandet är skäliga.

När det gäller frågan om ersättningsskyldighet för det andra omhändertagandet kan tilläggas att Polismyndigheten har godtagit att Jörgen Folkesson inte var ägare till djuren vid tidpunkten för omhändertagandet. Av utredningen framgår också att samtliga hästar som omhändertogs sedermera återlämnades till en annan ägare. Jörgen Folkessons uppgifter om att han varken var djurhållare eller ägde hästarna har alltså godtagits. Av utredningen framgår också att hästarna inte befunnit sig på Jörgen Folkessons fastigheter vid omhändertagandet. Det är inte heller visat att Jörgen Folkesson på något annat sätt förfogade över djuren vid tidpunkten för omhändertagandet.

Tingsrättens bedömning innebär sammantaget att Polismyndighetens talan ska lämnas utan bifall.

Rättegångskostnader

Vid denna utgång i målet ska Polismyndigheten förpliktas att ersätta Jörgen Folkessons ersättningskostnad. Yrkad ersättning är vitsordad och ska därför utgå. Räntan följer av lag.

HELSINGBORGS
TINGSRÄTT

DOM
2018-01-15

T 2672-17

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (Dv 401)

Överklagande ska ha kommit in till tingsrätten senast den 5 februari 2018. Det kommer att prövas av Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Dina Gutrad

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I TVISTEMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen.

Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten. Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Har en omständighet eller ett bevis som åberopas i hovrätten inte lagts fram tidigare, ska klaganden i mål där förlikning om saken är tillåten förklara anledningen till varför omständigheten eller beviset inte åberopats i tingsrätten. Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att motparten ska infinna sig personligen vid huvudförhandling i hovrätten.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.